

מה להגיד לכם: עוד הפסד כזה - וניצחנו

באנו, ראינו, נוצחנו, חזרנו

מאת ש"י יע גלזר

ד נסיעה הקצרה לזולם, לא היתה אולי הנסיעה הכי מוצלחת מבחינת הבילוי והפילויים, אבל היתה זאת הנסיעה העליזה והמשששעת ביותר שאני זוכר, מיום שאני שחקן נבחרת. אף פעם לא צחקנו כל כך הרבה, ולא השתעשענו כמו בנסיעה הזאת. ואני חושב שצריך להודות להתאחדות לכדורגל, ששלחה איתנו הפעם שני מלחים שדאגו לעשות שמח לחברה.

יצאנו מלוד במטוס בריטניה. זה מטוס מצוין ונתי, שיש בו שתי כניסות, כך שלא צריך אף פעם להידחק. טסנו דרך אתונה, עד לונדון. שם ערכו לנו קבלת-פנים קטנה, כי האנגלים בדרך כלל לא מקבלים הרבה. ישנו לילה אחד בלונדון, ונסענו למחרת בבוקר ברכבת לחלס. ואז התחיל להיות שמח. היו איתנו שני מלחים, כהנא חלקר. אף אחד בהתאחדות לא רצה לנסוע, אז שלחו אותם. אם אמנם לא יודעים אנגלית, אבל הם היו בטוחים שאפשר להסתדר בכל העולם בעברית ובאידיש.

באנו לרכבת, והמבקר הישיט את היד שלו לכהנא בשביל הכרטיסים. אבל כהנא במקום לתת את הכרטיסים, נתן את היד ואמר "נעים מאוד". מה שאני מספר עכשיו זה לא נקרא להתחקי, זה פשוט מצחיק. אחרי שלוש שעות נסיעה הגענו לקריות. יומיים לפני המשחק ירד שם גשם. אבל אזל אצל האנגלים קראו לו *Lovely day*.

לפני המשחק ערכנו קצת אימונים, וביום שלפני המשחק הלכנו למסיבה אצל הקי היל היהודית במקום. זאת היתה מסיבה עם החלשים, בתוספת ריקודים וארוחת-ערב. היו שם המון בחורות יהודיות; כל אחד נתן שם סטיין, וכשהגיע תורו של כהנא הוא לקח כדור, ומרוב התרגשות במקום לבלוע את הכדור עם מים התחיל לגרגר.

אחר כך הגיע תורו של חלקר לדבר. הוא דיבר באידיש, ובכלל לא דיבר על כדורגל אלא על זה שהאויב הראשון שלנו זה עבד אל-נאצר. הכי מצחיק זה שהוא היה צריך לתת לקהילה חנוכיה במתנה. הוא אפילו אמר: "באנו לתת לכם חנוכיה, ואני מקה שתיארו אותה בחזרה לארץ".

★ ★ ★

הבצלות עץ השער

ב ערב שזפני המשחק הלכנו לרד. אות את הסרט 80 יום מטיב לעולם. אבל מכיוון שהיינו עייפים ורצינו ללכת לישון מוקדם, הספקנו לראות רק ארבעים יום. זהו סרט מצחיק באמת, ואחרון אמר

לא רצה לעזוב אותי. חזרנו למלון. כהנא שמר כל הזמן את מפתח החדר שלו בכיס. הוא פחד שאם יתן אותו לשוער המלון, לא ידע איך לבקש אותו ממנו בחזרה. בער זה לא ניקו את החדר שלו כל הזמן. לכל החברה היה רצון חזק לשחק כמה שיותר טוב, ולתת מה שיותר. רצינו לצאת בכבוד ולא לקבל מפלה. כי כל התוצאות האחרונות של קבוצת כדורגל ישראליות באנגליה לא היו פחות מדובק 10. לקחו איתנו באוטובוס למגרש. לחברה של אל-על לא היה דגל. הם לקחו סדין ו ציירו עליו מגן דוד, וסידרו דגל. על השערים במגרש תלו הכדורגלנים החלשים לפני המשחק הבצלות. זה המול שלהם. אני לא מבין למה חוזרוב הסכים לעמוד בשער שתלויות עליו הבצלות. אם לא היה קבוצה אחרת יש חמור של מול, האם יתלו אותו גם כן על השער?

החלשים התחילו את המשחק בספייד עצום. מה זה ספייד? בודק 20 רגע הראשונים הם שלטו במגרש חזק, וחשבנו שהנה מתחיל הטבה. אבל חוזרוב היה בכושר טוב. החלשים שיחקו עם הקיצונים, שהיו מוסרים את הכדורים לגיון צ'ארלס במרכז. אבל חוזרוב היה קוטרף לו את כל הכדורים מהראש. ואם אני כבר אומר שחוזרוב היה טוב, אז סימן שהוא היה מצויין.

★ ★ ★

חוזרוב נפצע

ש מעתי שמדברים כאן על ההזדמנות שהיתה לי בודק ה-18 להבקיע את שער החלשים. מה שאני אגיד לכם, זה שבודק ה-18 של ההזדמנות לא היתה הזדמנות בכלל. אם זאת הזדמנות או היו עוד 30 כאלה. אחרי שראיתי שלא באים אלי כדורים, נכנסתי יותר למרכז. קיבלתי כדור מבוטח ונעמדתי בזווית מצד ימין. היתה שם כל ההגנה של החלשים וכל ההתקפה שלנו. בעטתי לשער לפינה הרחוקה, אבל קלטי הדף את הכדור עם הגוף, לגולדשטיין ונחמיאס. הכדור הסתובב וההגנה הרחיקה. החוקנו מעמד עד המחצית, כשהתוצאה נשארה עוד 0:0. היינו מבוססים מהתוצאה, ושתינו תה בחדר ההלבשה. חשבנו שב משחק כזה לא נקבל יותר מגול אחר.

במחצית השנייה התחילו החלשים ללחוץ יותר ברצינות. הם התחילו לשלוח כדורים לצדדים בפסים ובמחירות, אבל עוד פעם לא הלך להם עד שחוזרוב נפצע. הפעם

קבלת פני גבור

וערכה לשוער הנבחרת הלאומית של ישראל, יעקב חודו רוב. יענקל'ה, שהגיע לשהדהתעופה לוד שלושה ימים אחרי חבריו, עם אף חבוש, התקבל עליידי מאות ידיים ועשרות כרזות-ברכה וקריאות היד.

וגורא שמר תמיד על המזחלות של כולם שלא יגנבו אותן. כשנכנסנו לרכבת בחזרה, הוא נשאר אחרון בחוץ. כשניסה לעלות לרכבת, שאל השומר איפה הכרטיסים. כהנא אמר לו בעברית: "הכרטיסים בתיק שלי". והמשיך ללכת, כשהשומר הרגו רודף אחריו.

חזרנו לארץ ועוד לפני שהספקנו לנוח, כבר היינו צריכים לשחק בשבת בליגה. ביקשנו לדחות את המשחקים. אבל ה' קבוצות, שלהן לא היו שחקנים נבחרת, סירבו. בית"ר, למשל, היתה בטוחה שתצי ליח לנצח את מכבי תל-אביב ולהשיג שתי נקודות.

בשבת הייתי עייף, אבל הייתי בכושר. אני וישראלי היינו היחידים מהחתיקים ש שיחקו במכבי. אבל הצערים הכיחיתו שיש למכבי תל-אביב עתודה מצויינת. ניצחנו 1:0. אנחנו נתנו לבית"ר חנוכיה, והם נתנו את השמש. אני בעצמי הכנסתי ארבעה גולים.

מה שיש לי עוד להגיד זה על קבלת הפנים שעשו לחוזרוב בלוד. אני חושב שזה מגיע לו בהחלט, ועוד יותר מזה. שמעתי גם שיוסלה מרימוביץ הכין כל מיני פלקסים עם ברכות לחוזרוב. יש לו לי פעמים פנטזיות. אבל אם כבר מכינים ברכה וכותבים שם: "אתה שחה מיליונים!" מה פתאום לחתום בשם בנות ישראל. זה היה הרבה יותר שחה אם היה חתום שם מנהל בנק לאומי.

★ ★ ★

על מכס, כרזות וכ"ו

כ שחזרנו ארצה שוב קרה משהו עם כהנא. הוא הלך שם תמיד עם כובעי-גרב,

חוזרוב נושא את בנו הבכור עופר, עם שובו לביתו בראשון-לציון. עופר התעורר לקי בל את פני אביו, אך תחאומים אסיר ותמיר ראוהו רק למחרת.

רזניק שחצילח לבלום לחלוטין את גיון צ'ארלס הניע ללוד כשחוא עטוף בארבעה מעילים וקודח. אחרי חוזרוב, היה נוח אישראלי המפורסם ביותר.

שייע מנשק את אשתו פנינה, שבאה לקדם את פניו למרות שלא הצליח להבקיע את שער החלשים, חוכר גלזר עליידי חשתנות חבריטית כחלוץ מטוכן ביותר.